

KAVRULDUM DOSTLAR

□ □ □ □

İmtihan unutup, iddaya daldım

Gaflet koltuğuna, kuruldum dostlar...

Nefsin yularını, gevşetip saldım

Şaşıp sağa sola, savruldu dostlar...

□ □ □ □ □ □

Hayır laflar edip, şerre giderek

Din ve dava ile, şöhret güderek

Dünyayı ukbaya, tercih ederek

Pişiyorum sandım, kavruıldum dostlar...

□□□□□□

Er kiři Allah'a, sözünde durur

Taatsız takvasız, fidanlar kurur

Şirk ve şekavettir, riya ve gurur

Boşuna çırpındım, yoruldum dostlar...

□□□□□□

Samimiyet yoksa, istikamet yok

Şuur huzur yoksa, ezan kamet yok

Elin alkışında, hiç keramet yok

Derdin Hak mı, halk mı? Soruldum dostlar...

□□□□□□

Anladım gafletin, sonu helaket

Facir fasık sevmek, ortak felaket

Hidayet yetişti, bulduk selamet

Dolandım bulandım, duruldum dostlar...

□□□□□□

Ne fark eder Muş'tan, Uşak Mersin'den

Ayet Hadis deyip, gitse tersinden

Erbakan Hocamın, sohbet dersinden

Hikmet sofrasından, doyruıldum dostlar...

□□□□□□

Hakikat arama, sağ ve solunda

Tam Kur'an'a sarıl, Sünnet kolunda

Şeriat tarikat, cihat yolunda

Lütfeyledi biraz, yoğruldu dostlar...

□□□□□□

Seni ele verir, bir tavır mimik

Suni dürüstlikle, düşersin komik

Kolay düzelmiyor, eğrilen kemik

Mengeneyle zorla, doğruldu dostlar...

□□□□□□

Milli Çözüm tuttum, adap erkân var

Fedakâr yoldaşlar, gayret ter-kan var

Dilde hep Zikrullah, elde Furkan var

Hakkın sevdasına, vuruldum dostlar...

□□□□□

İman irfan vicdan, bize azıktır

Hak nizam yok ise, halka yazıktır

Kâr yarar sınırlar, hepsi kazıktır

Mazlum feryadıyla, kahroldum dostlar...

□□□□

Uyanık gönüller, Rahman'a bakar

Zikirle fikirle, Mevlâ'ya akar

Belâ musibetler, günahı yakar

Kirden arındıkça, nur oldum dostlar...

□□□□

Yirmisinde gibi, yetmiş beşimde

Nefis şeytan heves, hâlâ peşimde

İnşallah nasiptir, şهادetim de

Derim; “*Dost yolunda, vuruldum dostlar!..*”

□□□□□□